

LAISVI

TIESA yra viena
TIESA yra absoliuti
TIESA yra visada puolama
TIESA visada nugali

TIESOS ŠAUKLIAI

Labdaros-paramos fondo
„Biblijos studijos“ leidinys

www.tiesoskariai.lt

Jeremijo 23:29

Argi mano žodis nėra kaip ugnis?

DIEVO ŽODŽIUI
NĖRA KAINOS.
JIS BRANGESNIS
UŽ VISO
PASAULIO
TURTUS -
PERLUS, AUKSĄ
AR SIDABRĄ.

... Ir aš išvydau atvirą dangų, ir štai pasirodė baltas žirgas. Ant jo sėdėjo raitelis, vardu Ištikimas ir Teisusis; Jis teisingai teisia ir kovoja.

Apr 19,11

Valdžia tautai paskelbė karą. Išdavikišką ir nuožmų. Karą be šūvių ir sproгимų. Karą savų prieš savus.

Tauta naikinama neekvojant šovinių - per chemizuotą maistą, alkoholį, skurdą, šeimų terorizavimą, išsigimusius teismus ir t.t.

Pažaidėm Sąjūdį, pažaidėm Nepriklausomybę - atėjo laikas susimokėti. Susimokėti už naivumą, abejingumą, už nenorą suprasti, kad demokratija be Sąžinės, be Doros ir be Dievo - tik surogatas, pateiktas blizgančiame demokratijos popierėlyje. Vyksta nuožmi kova. Ne tik tarp valstybių ar ideologijų, o tarp GĖRIO ir BLOGIO.

Tas, kuris nustoja kovojęs - miršta. Štai kodėl aplink tiek vaikščiojančių lavonų.

Svarbiausias žingsnis - įveikti abejingumą!

...Vienas turtuolis, matomai nusivylęs gyvenimu ar tiesiog mėgstantis juodąjį humorą, visą savo turtą užrašė... velniui. Kai po jo mirties teisėtų paveldėtojų neatsirado, teismui nieko kito neliko, kaip tik vykdyti šią keistą testatoriaus valią.

Žiniasklaidai pagarsinus šį faktą, žmonės kelias dienas

audringai spėliojo, kaip gi teismas išsisuks iš šios kuriozinės padėties: argi galima materialius dalykus atiduoti nematerialiai būtybei?

O teismo sprendimas buvo labai paprastas: už likusius pinigų prabangų namą aptverti aklina tvora ir pastatyti sargybą, kad niekas gyvas ten jos neįkeltų...

Bėgo laikas. Takeliai užžėlė, veja užgriuvo kiečiais, dekoratyviniai krūmai sulaukėjo,

o nušiuoręs namas žvelgė negyvojomis, apdulkėjusių langų akimis...

Šios istorijos moralas labai paprastas: **ką paliekame likimo valiai, neprižiūrime, nepuoselėjame, tą atiduodame velniui.**

Būtent tokioje padėtyje atsidūrė ir LIETUVA. Mūsų **abejingumu**, lyg ta aklina siena aptverta, ji su kiekviena diena vis labiau silpnėja ir nyksta, draskoma rietenų ir mafijozų šūvių...

Nieko nedarymas - tai nėra tik pasyvumas. Nieko nedarymas tai aktyvus tarnavimas blogio jėgoms. Kas gali daryti gera, bet nedaro - tas nusideda. (Jok 4,17)

Prisiminkim tai, jei kada važiuosim pro žvarbstantį pakeleivį, eisim pro parašus renkantį savanorį ar pamatysim ištiestą pavargėlio ranką...

Šiandien maldos ir meditacijos mintys sukasi apie Europą, jos dabartį, praeitį ir ateitį. Mintys paliečia ir II pasaulinio karo istoriją... 1939-1945 metai.

Neapykantos ir karo ideologija sujaukia net ir didžiausius protus. Tada vietoje apkabavimo- smūgiai ir spyriai, vietoje bučinio- spjūviai į veidą, vietoje duonos riekės rankoje- aštrus peilis ar šautuvas kitų žudymui.

1945 metais pasibaigė II pasaulinis karas, sunaikinęs milijonus žmonių, o likusių gyvųjų gyvenimai buvo sužeisti tiek, kad iki mūsų dienų dar daugelis tebesigydo savo žaizdas. O kiek dingio be žinios? Kiek dar kai kurių tebelaukia jų artimieji, nors praėjo 75 metai nuo karo pabaigos.

Man labai skaudu, kad mūsų dienomis dar iki šiolei sėjama karo ir mirties ideologija bei

BLOGIO IR GĖRIO ŠAKNYS

politinė neapykanta ir įvairios jos formos prieš vieną ar kitą tautą ar valstybę. Vadinasi, dar iki mūsų dienų kažkas suvedinėja savo sąskaitas...nerimsta savo blogio sultyse.

Per tuos 75 metus visko buvo: istorikų parašytų įvykių verdiktų, teismų, karo nusikaltėlių gaudymo, keršto.

Buvo ir susitaikymo, kai Aušvico koncentracijos stovyklos siaubą išgyvenęs žydas atleido savo sargybiniui- vokiečių kareiviui, vienas kitą apsikabindami ir pravirkę.

Buvo ir taip, kai buvęs nacistinės Vokietijos karininkas prie Raudų sienos Jeruzalėje paliko atsiprašymo laišką, kuriame buvo prašoma atleidimo už Hitlerio padarytus nusikaltimus.

Mūsų žemė tiek kartų buvo mindžiota karo kojų, kad jos paviršius visas nuklotas mirties ženklais, žuvusiųjų karių kaulais ir tiek daug ta mūsų žemė prisigėrusi kraujo. Gal jau gana? Juk reikia ir toliau gyventi. Reikia reabilituoti taiką ir iš-tremti karą iš mūsų gyvenimo. Ar pavyks?

Išgyventa patirtis, išgyventi įvykiai ir esantys jausmai man neleidžia vienus prisiminti, o kitus ignoruoti, mąstant apie II pasaulinį karą.

**PALAIMINTI PERSEKIOJAMI
DĖL TEISUMO. JŲ YRA
DANGAUS KARALYSTĖ**

Mt 5,10

Tie visi kareivėliai: rusai, vokiečiai, amerikiečiai, lenkai, baltarusai, ukrainiečiai, lietuviai ir kiti- tai motinų ir tėvų vaikai.

Ta pati ašara, išlieta dėl kare žuvusio savo vaiko yra ir vokiečių motinos ir motinos rusės. Skausmas dėl netekties neturi tautybės.

Negaliu suvokti iš kur žmonėse atsiranda tiek bukumo, kada dar ir šiandien norima išnaikinti sovietinių ar vokiečių karių kapines. Tie visi žuvusieji yra dviejų demonų: Stalino ir Hitlerio aukos. O aukos yra gerbiamos, bet ne niekinamos.

Negaliu pakęsti, kai dar ir šiandien yra bandoma diktuoti, primesti o ne analizuoti istoriją. Negaliu suvokti kaip galima žmogų versti kažkuo tikėti! O jei tuo netiki- tada lieki priešu.

Istorija - tai ne mergina ant podiumo, kai ji aprenkiama tokiais drabužiais, kokiais norima. Padirbinėjama ar pritaikoma prie esamos ideologijos istorija- tai civilizacinė gėda!

Turime nepamiršti, kad laiko, istorijos, dabarties ir ateities šeimininkas yra ne žmogus o Viešpats Dievas. Jam priklauso galutinai išteisinti ar teisti.

O žmogus privalo mokytis iš Dievo, nes jei nesimokys, tada gali pridaryti klaidų, kurių neatitaisys nei dabarties, nei ateities kartos.

Nieko negalima pamiršti. Žmogaus atmintis nėra kietasis kompiuterio diskas, kurį galima išvalyti. Tačiau ir tai buvo bandoma padaryti. Argi tai ne dar vienas nusikaltimas prieš žmogų ir jo istoriją?

Turime nebijoti tiesos, ją pripažinti ir ją gerbti. Istorinė tiesa to nusipelnė.

Tegu Dievas pasigaili ir apsaugo mus nuo karo. Tegu žuvusieji per karą iš teisingojo Viešpaties rankų gauna tai kas visiems priklauso.

Tegu Dievo Apvaizda globoja mūsų Europą ir visą pasaulį.

Kristus tarė: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai“ (Mk 16,15)

Alvydas VEBERIS

Lietuva ir pasaulis šiandien kryžkelėje. Paskutiniai laikai prieš pasaulio pabaigą. Visiška suirutė. Vertybės apverstos aukštinamos. Tai pražūtis ženklai. Biblijoje išpranašauta: „Vargas žemei [...], nes pas jus nukrito velnias, kupinas baisaus įniršio, žinodamas mažai beturįs laiko“ (Apreiškimo 12:7, 9, 12).. Vienas jo tarnas Pranciškus iš Vatikano vis tebemulkiną aklą „avių bandą“. Jis primena, kad Marija gali išgelbėti iš pražūtis. Tai visiškas melas. Tokie tarnai paskui save veda patikliusius į pražūtį. Ar Dievo kūriniai ir betoniniai ar mediniai stabai (skulptūros), paveikslai gali padėti? Ar Kūrėjas atidavė savo garbę gyviems ir negyviems kūrinijoms? Jokių būdu.

Parašyta: „**Aš Viešpats,- tai mano vardas; savo garbės aš neduosiu kitam**“ (Izaijo 42:8). „**Aš esu Viešpats tavo Dievas... Neturėsi svetimų dievų mano akivaizdoje**“ (Išėjimo 20:2, 3).

Romos katalikų Bažnyčios vadovai tebegarbina paveikslus, stabus (medžio ir metalo lietas ir drožtas skulptūras)..., tuo

„PRAŠYKITE, IR JUMS BUS DUOTA; IEŠKOKITE, IR RASITE; BELSKITE, IR JUMS BUS ATIDARYTA“ (LK 11, 5-13)

klaidindami tikinčiųjų bendruomenę.

Įstatymo pakeitimo išdavoje stabų garbinimas veda į nuosmukį, į dvasinį aklumą. Kai garbinami stabai ir stabukai, tikima visokiais pramanais, tikrasis tikėjimas užmiršamas. Prieš du tūkstantmečius metų, tokiu dva-

sinio aklumo keliu ėjo fariziejai. Matydamas jų nuosmukį, Kristus savo mokiniams sakė: „Palikite juos; jie - akli aklųjų vadovai. O jeigu aklas aklą ves, abu į duobę įkris“ (Mt 15, 14).

Parašyta: „Aš pareiškiu kiekvienam, kuris klauso šios knygos (Šventojo Rašto) pranašystės

žodžių: „Jeigu kas prie jų ką pridės, Dievas jam pridės aprašytą šioje knygoje negandų. Ir jeigu kas atims ką nors nuo šios pranašystės knygos žodžių, Dievas atims jo dalį nuo gyvybės medžio ir šventojo miesto, kurie aprašyti šitoje knygoje“. (Apr 22,18-19; Įst 4,2;).

„... štai siunčiu pas jus pranašų, išminčių ir Rašto žinovų. Vienus iš jų užmušite ir nukryžiuosite, kitus plaksite savo sinagogose ir persekiosite nuo miesto iki miesto...“ Už tokį jūsų poelgį tekrenta ant jūsų visas teisiųjų kraujas, pralietas žemėje, pradedant teisiejo Abelio krauju ir baigiant krauju Barachijo sūnaus Zacharijo, kurį nužudėte tarp šventyklos ir aukuro. Iš tiesų sakau jums: visa tai ištiks šitą kartą.

(Mt 23,33-36)

Anuomet Jėzus kreipėsi į minią ir savo mokinius: „Gyvate! Angių išperos! Kaip jūs ištrūksite nuo pasmerkimo į pragarą?!

Nazaretas. Asiliukas yra taikos, nusižeminimo ir nuolankumo simbolis. Žirgais jojo karvedžiai, o asiliukas buvo taikių gyventojų, pirklių pagalbininkas. Todėl Kristus, Mesijas, Karalius, nešantis Izraeliui amžiną taiką, sėdo joti ant asiliuko.

Kalno pamoksle Kristus sakė: „Nemanykite, jog aš atėjęs panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti. Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, nė viena raidelė ir nė vienas brūkšnelis neišnyks iš Įstatymo, viskas išsipildys. Todėl kas pažeistų bent vieną iš mažiausių paliepiimų ir taip elgtis mokytų žmones, tas bus vadinamas mažiausiu dangaus karalystėje. O kas juos vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje“. (Mt 5, 17-19)

Apaštalas Paulius 2 Timotejui 3:1-5 rašė:

„Žinok, kad paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai, nes žmonės bus savimybės, godūs pinigų, pasipūtę, išdidūs, piktžodžiautojai, neklusnūs gimdytojams, nedėkingi, nedorėliai, nemeilūs, nesutaukomi, šmeižikai, nesusivaldantys, šiurkštūs, storžieviai, nenekiantys to, kas gera, išdavikai, pramušgalviai, pasipūtėliai, labiau linkę į malonumus negu į Dievą, dedasi maldingi, bet atsižadėję maldingumo jėgos. Tu saugokis tokių žmonių!“

Visuomenės sąžinė, dora ir moralė smarkiai pašlijusi. Tai rodo, kad Dievo kantrybė išseko ir visos žemės gyventojai, su visomis problemomis, atiduoti į šio Pasaulio kunigaikščio (velnio) rankas.

Ar ne todėl jis vienu ypu visus žemės gyventojus įkalino, užrišo burnas kaukėmis, atitraukė nuo darbų, šeimų, bendrystės, privertė plauti rankas ar vaikščioti su pirštinėmis, kad neprikibtų kokia tai nematoma bacila...? Pasėjo baimę. Žinokite, kad velnias yra melagis ir žmogžudys. Sekantis jo kėslų įgyvendinimo etapas, - tai prievartiniai skiepai, čipai ir... priešlaikinė mirtis. Biblijoje sakoma: „Nors nedorėliai želia kaip žolė ir visi piktadariai klestėte klesti, jų laukia amžinoji žūtis“ (Psalmyno 92:8). Ar tu nori pražūti dėl savo trumparegiškumo ir aklo užsispyrimo?

Kristui gyvenant žemėje galime rasti tokių pat pavyzdžių. Jam tebekalbant, vienas fariziejus pasikvietė Jį pietų. Įėjęs į vidų, Jis atsisėdo prie stalo.

Tai matydamas, fariziejus stebėjosi, kad Jis nenusiplovė rankų prieš valgydamas.

O Viešpats jam tarė: „**Kaip tik jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nedorybės. Neišmanėliai! Argi išorės Kūrėjas nesukūrė ir vidaus?**

Verčiau duokite gailestingumo auką iš to, ką turite, tai viskas bus jums nesutepta. (Lk

Apaštalas Jonas savo pranašystėje sako: „Aš išgirdau iš dangaus kitą balsą, skelbiantį: „Išeikite iš jos (Babelės-ištvirtėlių namų), mano žmonės, kad nedalyvautumėte jos nuodėmėse ir nepatirtumėte jos negandų“! (Apr 18, 4)

11,37-41) Ar ne tokia pati šių dienų valdininkija, kuri, kaip anų laikų fariziejai, minta dirbančiųjų prakaitu?

Jei supratai, kas parašyta, išsik ir tu. Dievas tau sako ir tave šaukia. Šventovė tai jūsų širdis. Dievas negyvena rankų darbo pastatuose.

(Apr 7,48-53)

Šiandienos pasaulyje paplitęs dvasinis nuosmukis sukelia ir materialines kančias-finansinius bankrotus, finansines krizes, vis labiau plintančias priklausomybes - alkoholizmą, narkomaniją ir lošimų maniją. Greta turtuolių getų atsiranda ir varguolių getai, gausėja getų judėjimo ir panašių satanistinių judėjimų gretos.

Kaip galime įvardyti šias vis labiau plintančias blogio formas? Ir su kuo jos susiję? Kogero šioje vietoje labai tinka ispanų teologo L.Fernandeso taikli išvada: „Yra šėtono tvirtovių, kurios užvaldo šalis ir ištisas bendruomenes, taip pat tokių, kurios įtakoja bažnyčias ir pavienius asmenis.

Kur stovi tvirtovė, ten randasi demoniškų jėgų paveiktas mąstymo būdas“.

Naujajame Testamente teigiama: „**Paimkite ir tikėjimo skydą bei dvasios kalaviją, tai yra Dievo žodį, su kuriuo užgesinsite visas piktojo strėles**“... Būtent Dievo žodžio skleidimas, tikrųjų krikščioniškų vertybių plitimas visuomenėje gali padėti nuosmukio duobėje atsidūrusiai Lietuvai. Mūsų kraštas yra atlaikęs daugelį išbandymų, yra daug vilčių, kad tik su Dievo pagalba pakilsime iš šios duobės, prasidės vertybinis virsmas. Tik tuomet ir įvyks esminės permainos - bus pažabota korupcija, skurdas ir socialinė nelygybė. Lietuvoje įsivyras darna, žmonės atgaus pasitikėjimą savo Valsytybe.

Kol tikintieji tiki Antikristo melu, tenka imtis drastiškų priemonių. Kitaip neatsikvošės.

Katalikų bažnyčia spaudžiama į kampa. Mano iniciatyva, „Kryžių kalne“, Marijos nu-

griovimas buvo tik kelio pradžia. Manęs, ir man talkinančių krikščionių, nedrįso tampyti po teismus, kaip artistus už akciją „Turgelių“ miestelio bažnyčioje per Žolinių šventę. Jie teigė, kad atkreipė dėmesį į visame Pasulyje, Lenkijoje ir Lietuvoje klestinčius pedofilijos skandalus. Atliko, matyt, patys to nesuvokdami, žymiai didesnę darbą.

Savo laiku panašiai elgėsi ir Kristus: išvaikė prekiautojus, vartė jų stalus, vadino gyvatėmis, angių išperomis... Savo veiksmais aktoriai, galima teigti, per daug kultūringai atkreipė dėmesį į Katalikų bažnyčios paklydimus ir tikinčiųjų klaidinimus. Jie pasitarnavo TIESAI. Šaunuoliai!

Visus vyraujančios Romos Katalikų Bažnyčios paklydimus sunku būtų įvardinti, bet tai, kas šiame tekste parašyta pilnai pakanka tam, kad patikėtume Dievu, Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi, kuris buvo atsiųstas į Žemę, kad parodytų mums Kelią.

Iš meilės TIESAI ir noro ją išsiaiškinti, kas vyksta šiandieniniame Pasulyje, norime atkreipti jūsų dėmesį į Bibliją-Šventąjį Raštą. Melskimės ir prašykime IŠMINTIES iš Dievo. Jis būtinai ją suteiks.

10 TEZIŲ

Didis to meto reformatorius Martynas Liuteris pasipriešino Romos katalikų bažnyčiai. Praėjus 500 metų (2017.10.31) norėdami nugramzdinti istoriją užmarštin, pamiršę kraupius kryžiaus karus, paklydimus katalikai švenčia jubiliejų su pasaulietine valdžia. Ar ne to paties siekia šių dienų „dievukai“ norėdami pakeisti Lietuvos istoriją? Tokie ne tik neatgailauja, bet toliau vykdo melą, klastą ir demagogiją, bandydami sudaryti ekumeninę sąjungą su visų konfesijų religinėmis ir pasaulietinėmis valdžiomis, kad galėtų viešpatauti ir valdyti Pasaulį (globalizacija)!! Tai šėtono planas. Būkite budrūs!

Biblijoje parašyta: „**Visas Raštas yra Dievo įkvėptas ir naudingas mokyti, barti, taisyti, auklėti teisumui, kad Dievo žmogus taptų tobulas, pasiruošęs kiekvienam geram darbui**“ (2 Tim 3,16-17)

Anomis dienomis Martynas Liuteris norėdamas tikinčiuosius supažindinti su Tiesa, surašė 95 tezes, jas prikaldamas ant bažnyčios durų. Matydami šių dienų nuklydimus mes taip pat paruošėme **DEŠIMT TEZIŲ**. Jos atspindi Romos katalikų bažnyčios dabartines klaidas.

DEŠIMT TEZIŲ

I Katalikų bažnyčia teigia, kad popiežius yra Kristaus vietininkas žemėje. Tačiau Biblija aiškiai skelbia, kad Jėzus vietoje savęs atsiuntė Šventąją Dvasią (Jn 14:16-17)

II Savo katekizme Katalikų bažnyčia iš Dievo įsakymo išbraukė antrąjį įsakymą. Antrasis įsakymas skelbia, kad mes neturime daryti jokio stabo ar atvaizdo ir negarbinti jo (Iš 20: 4-6) Mergelės Marijos atvaizdai garbinami Katalikų bažnyčioje. Garbintojai mano, kad Marija pasirodė tiek Fatimoje, tiek kitose pasaulio vietose.

Tačiau tiesa yra ta, kad Marija mirė maždaug prieš 2000 metų. Tokius ir panašius stebuklus vykdo kita piktojo dvasia (šėtonas), kuris persikūnija į mergelę Mariją. Jis gali pavirsti net šviesos angelu.

Parašyta: „Ir nenuostabu. Juk pats šėtonas apsimeta šviesos angelu. (2 Kor 11,14)

„Kaip tu iškritai iš dangaus, Liuciferi, ryto aušros sūnau? Kaip tu kritai žemėn, kuris buvai pamynęs tautas? (Iz14,12) „Taip buvo išmestas didysis slibinas, senoji gyvatė, vadinamas Velniu ir Šėtonu, kuris suvedžioja visą pasaulį. Jis buvo išmestas žemėn, ir kartu su juo buvo išmesti jo angelai“. (Apr 12,9)

III Katalikų bažnyčia mano, kad Dievo Motina mergelė Marija buvo paimta į dangų, ir visos maldos Kristui ir Tėvui eina tiesiog per ją, po to pasiekia Kristų ir Tėvą. Tai yra katalikų bažnyčios prasimanymas, nes Marija, būdama žmogumi, mirė prieš 2000 metų. Ji yra kape, kaip ir visi kiti, ir laukia prisikėlimo dienos (1Tes 4:15-17) Ir dar, Jėzus aiškiai sakė: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas. Niekas nenuveina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ (Jn 14:6) Jėzus yra vienintelis Tarpininkas tarp mūsų ir Dangiškojo Tėvo, o mūsų maldos turi kilti tik per Jį. „Vienas yra Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus...“ (1 Tim 2:5)

IV Katalikų bažnyčia teigia, kad tik popiežius ir kunigai gali atleisti nuodėmes. Kyla klausimas, pas ką mes turime eiti, kad gautume nuodėmių atleidimą – pas kunigą, Mariją ar Jėzų? Biblija aiškiai sako: „...nuodėmė – tai įstatymo laužymas“ (1Jn 3:4). „...nes visi nusidėjo ir stokoja Dievo garbės...“ (Rom 6:23) ir atpildas už nuodėmę – mirtis...“ (Rom 6:23). Mes visi esame iš pradžių nuodėmingi ir nuteisti mirti.

Vienintelis Jėzus gali išgelbėti iš nuodėmės ir mirties. Jis mus sutvėrė, Jis atidavė Savo gyvybę už mus, ir tik Jis gali išlaisvinti mus iš nuodėmės prakeiksmo.

Tik Jis vienas iš visų gyvenusių žemėje yra be nuodėmės. Jėzus negali išlaisvinti mūsų iš nuodėmių be mūsų atgailos ir prašymo atleisti. Juk skaitėme, kad gali tai daryti tik vienas Kristus Išganytojas, vienintelis Tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus. Tik neturėtume pamiršti, kad turime išpažinti savo nuodėmes ir paprašyti atleidimo žmogaus, prieš kurį nusidėjome.

Biblijoje skaitome: „Jei tavo brolis nusikalsta, pabark jį ir jeigu jis gailisi, atleisk jam“. (Lk 17:3) Taigi, jei mes nueisime pas žmogų, kuriam padarėme pikta ir atgailausime, jis atleis mums. Kunigas ar popiežius nėra įpareigotas tam. Nuodėmių atleidimą galima gauti tik pas Jėzų. Jo maldoje „Tėve mūsų“ mes skaitome: „... ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams“ (Mt 6:12).

Apaštalas Jonas rašė: „...rašau jums tai, kad nedarytumėte nuodėmių. O jei kuris nusidėtų, tai turime Užtarėją pas Tėvą, teisųjį Jėzų Kristų“ (1 Jn 2:1-2). Katalikų kunigai ir popiežius neteisėtai užima Kristaus vietą žemėje ir atleidžia nuodėmes, prisiimdami Jėzaus misiją.

Biblija išpranašavo šį nuopuolį prieš daug metų iki tol, kol tai įvyko. Parašyta: „Tegul niekas jūsų neapgauna kuriuo nors būdu! Pirmiau turi ateiti atkritimas ir apsireikšti nedorybės žmogus, pražūtis sūnus, prieštarautojas, kuris iškelia save virš kiekvieno vadinamojo dievo ar šventenybės ir pats sėdasi Dievo šventykloje, dėdamasis Dievu“ (Tes 2:3-4). Tai popiežius save pastato į Kristaus vietą, pats

būdamas nuodėmingas, pražuvęs ir nusidėjęs. Būtent popiežius laikomas nedoru, nes jis pakeitė dešimt Dievo įsakymų. Kyla pagrįstas klausimas, kodėl šiandien protestantų pasaulis bendradarbiauja su nuodėmės žmogumi, pražūtis sūnumi?

V Katalikų Bažnyčia tiki sielos nemirtingumu. Teigiama, kad žmogus miršta ir tęsia savo gyvenimą sielos arba dvasios pavidalu. Ką sako Biblija? „...tuomet Viešpats Dievas padarė žmogų iš žemės dulkių ir įkvėpė jam į šnerves gyvybės alsavimą. Taip žmogus tapo gyva siela“ (Per 2:7).

Mokymą apie sielos nemirtingumą sukūrė šėtonas – tai jo pirmoji apgaulė Edeno sode. Dievas Adomui ir Ievai pasakė, kad jie neturi valgyti vaisiaus nuo vieno ypatingo medžio. Jei jie suvalgys vaisių nuo to medžio – mirs, bet šėtonas pasakė: „Nemirsite“ (Per 3:4).

Šis šėtono melas tapo mokymo apie sielos nemirtingumą pagrindu ir šiandien yra plačiai paplitęs tarp daugelio religijų. Išmintingas Saliamonas rašė: „Juk gyvieji žino, kad turės mirti, o mirusieji nebežino nieko.

Nebėra jiems daugiau atlygio, net jų atminimas užmirštas...jokio išmanymo, jokios išminties nebebus Šeole (kape), į kurią esi pakeliui.“ (Mok 9:5.10) Biblija teigia, kai žmonės miršta vėl tampa dulke (Mok 12:7), negali mąstyti (Ps 146:4), negali vykdyti jokių darbų (Mok 9:6), guli kapuose (Job 17:13), ir negyvena (Job 14:1-2; 2 Kar 20:1).

Mirusieji yra kapuose, ir Jėzus Kristus prikels juos iš mirusiųjų. Dievo Žodis tvirtina, kad mirusieji nieko nežino. Jie guli kapuose, laukdami prisikėlimo ryto. Teisieji bus prikelti amžinajam gyvenimui, o nedorėliai – amžinajai mirčiai.

10 TEZIŲ

VI Katalikų Bažnyčia propaguoja mišias už mirusius. Netgi moka pinigus už šią apeigą. Tai klaidinimas. Savo laiku Katalikų Bažnyčia parduvinėjo indulgencijas, o tikintieji melu tikėjosi išpirkti savo ar artimųjų kaltes. Dabar tą patį daro kita forma. Ką gyvendamas žemėje žmogus nusipelnė tą gaus paskutinio teismo dieną. Kiekvienas už savo nuodėmes atsako individualiai.

Per ilgus amžius žmonės Bažnyčiai atidavė daug pinigų. Bažnyčia pralobo, pasitelkusi klaidinantį mokymą, bauginančią propagandą. Taip ji apgaule ir didelėmis pastangomis iškaulijo daug pinigų ir pastatė daug gražių bažnyčių bei katedrų. Jai turėtų būti gėda, nes ji apgaulinėjo žmones. Ne veltui šiandien jos neturi Dievo apsaugos ir dega.

VII Katalikų Bažnyčia praktikuoja kūdikių krikštą. Ši apeiga atsirado Augustino laikais (354 m. lapkričio 13 d. – 430 m. rugpjūčio 28 d.) Jis teigė, kad vaikas gimsta nuodėmingas. Jei vaikas sirgo ir jam grėsė mirtis, būtinai reikėjo skubiai pakviesti kunigą, kad jis vaiko galvą apšlakstytų vandeni. Tikima, kad po šio ritualo vaikas tampa krikščionimi ir gauna išsigelbėjimą. Ši tradicija gyva ir šiandien. Tačiau mažas vaikas nieko blogo nepadare ir nesupranta, kas teisinga, o kas yra nuodėmė ir teisingumas. Suvokimas auga pamažu. Biblija teigia, kad „...nuodėmė – tai įstatymo laužymas.“ (1Jn 3:4). Tik būdami suaugę galime suprasti, kas yra teisinga ir kas yra nuodėmė. Jėzus nekrikštijo vaikų – Jis juos laimino. Pagal katalikų Bažnyčios mokymą krikštatėviai gali praktikuoti tikėjimą vietoje kūdikio, tačiau Biblija teigia: „Taigi, tikėjimas – iš klausymo, klausymas – kai skelbiamas Kristaus žodis“ (Rom 10:17). Vaikai nesupranta Gerosios naujienos žinios ir

negali asmeniškai išreikšti tikėjimo. Mes Dievo Žodyje skaitome:

„Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas...“ (Mk 16:16)

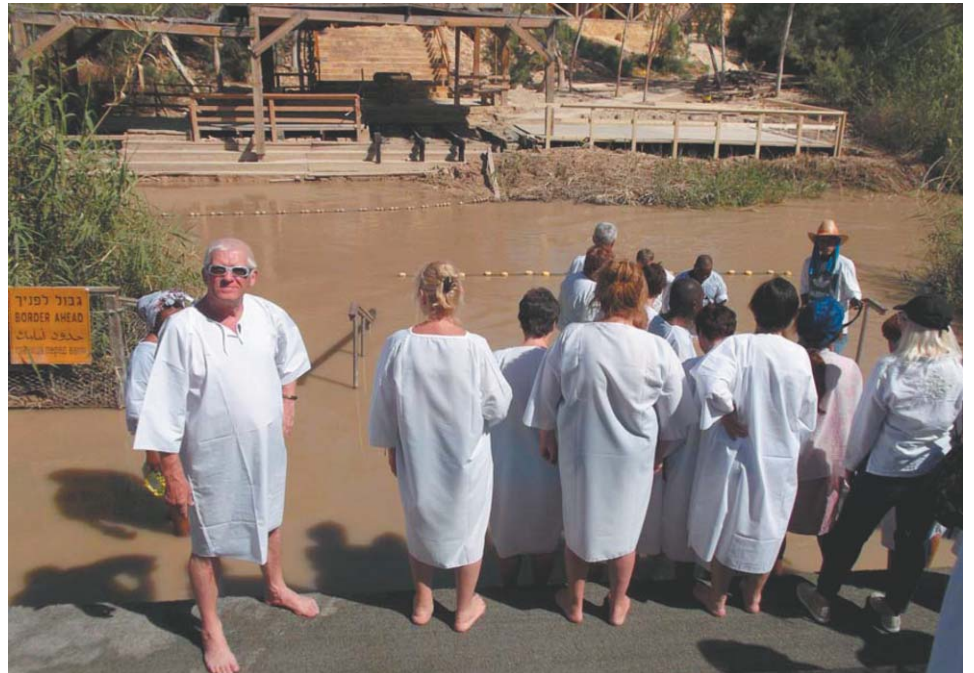
Pasikrikštija turintys tikėjimą. Mokymas, kad krikštatėviai priima sprendimą vietoje vaiko, yra klaidingas. Krikšto apeiga reiškia Jūsų sutikimą, kad Kristus mirė už Jus ir buvo palaidotas, ir prisikėlė iš mirusiųjų. Krikštas simbolizuoja Jūsų pokytį: palaidojote savo nuodėmes vandens gelmėje ir pradėjote gyventi dėl Kristaus, kuris išpirko Jūsų nuodėmes. Jėzus rodė pavyzdį ir buvo pakrikštytas Jordano upėje, būdamas 30-ies metų. Jam nebuvo reikalo krikštytis, nes Jis nepadare nei vienos nuodėmės, bet krikštijosi, kad paliktų mums pavyzdį (Mt 3:13-17), kad mes eitume Jo pėdomis (1 Pt 2:21)

VIII Biblijoje parašyta: „Nesikraukite lobių žemėje,“...

(Mt 19,21; Lk 12,33-34; Jok 5,2,3, ...).

Ar Romos Katalikų Bažnyčia laikosi šių nuorodų, esanti pati turtingiausia Pasaulio Valstybė, pertekusi prabangoje - aukso, sidabro ir auksinių stabų apsuptyje? Gal katalikų bažnyčios hierarchams Dievo Įstatymas negalioja?

IX Parašyta - „O vyskupas turi būti nepeiktinas: tik kartą vedęs, blaivus... turintis klusnius ir tikrai dorus vaikus. Jei kas nesugeba šeiminkauti savo namuose, tai kaip jis pasirūpins Dievo bažnyčia?! (1Tim 2-5). Katalikų Bažnyčioje įvestas celibatas. Tai ar ne viena iš didžiųjų nuodėmių, kai Dievo tarnai praradę teisę į šeimą, nuodėmiauja. Ar ne dėl šios priežasties, jie nespėja

Krikštas Jordano upėje

gesinti skandalus ir atsiprašinėti nuskriaustųjų viso pasaulio žemynuose pedofilijos skandaluose, vietoj to, kad panaikinti savo bendruomenės vadovų išleistus klaidingus įstatymus?

X ATMINK, kas parašyta Biblijoje-Šventame Rašte:

„Štai aš padėdu prieš jus šiandien palaiminimą ir prakeikimą“.

PALAIMINIMĄ – jei klausysite Viešpaties, savo Dievo, įsakymų, kuriuos šiandien jums skelbiu;

PRAKEIKIMĄ – jei neklusysite Viešpaties, savo Dievo įsakymų, nukrypsite nuo kelio, kurį šiandien jums rodau, ir seksite svetimus dievus, kurių nepažįstate.

(Įst 11,26-28)

„Dievas yra Dvasia, ir Jį garbinantys turi garbinti dvasioje ir tiesoje“ (Jn 4,24)

Alvydas VEBERIS

Krikščionys, kurie yra susipažinę su Šventu Raštu-Biblija žino, ką Dievas per savo pasiųstą Jėzaus Kristaus angelą, bendraudamas su apaštalu Jonu, kalbėjo. Jis ragino rašyti, kad šis perduotų ir skelbtų žinių kartų kartoms, kad nebūtume suklaidinti.

Skaitydami Jono knygą rasite žodžius: „**Mylimieji, ne kiekviena dvasia tikėkite, bet išstirkite dvasias ar jos iš Dievo, nes pasklido pasaulyje daug netikrų pranašų**“. Kas Jono užrašyta, jau tie įvykiai eina į pabaigą prieš Antrą Kristaus sugrįžimą.

Miegodamas ar snūduriuodamas mintimis nuklydau į prisiminimus. Visą tai atbudęs pasakojau vienam bendražygiui, save įvardinusiui atsivertusiui komunistu artėjančiu link Dievo. Jo brolis Giedrius (vardas pakeistas) yra gerai išanalizavęs Bibliją ir vos ne mintinai ją perteikia kitiems. Prie manęs jis buvo prilipęs, kaip lapas prie vienos vietos. Aš tai pastebėjęs toliau nuo jo, nes pati dvasia apie tai kalbėjo.

Tą patį man tvirtino vienas Vyskupas, kuris gerai pažinojo Giedrių, ir patarė, kad būčiau kuo toliau nuo jo. Tuomet jį išbraukiau iš draugų sąrašo internete. Po kurio laiko, per draugus jis vėl prisipašė, kad su juo bendradarbiaučiau. Galiausiai jo apsidėmimas pikta dvasia liko pastebimas daugeliui. Dėl viešų šmeižtų minė teismo slenksčius ir yra nuteistas. Daugelis jį pažinojusių patarė, kad jis už savo padarytas klaidas atsiprašytų. Jis patarimų neklausė ir siuntė visus ant trijų raidžių. Kai Dievo

RAŠYK

nustatyta tvarkai nepaklūstama, nors ją gerai žino, tokiems įsisiautėjusiems tenka imtis kraštutinių priemonių, atiduoti į pasaulietinio teismo rankas.

Vienam jo brolių Antanui (vardas pakeistas), save įvardinusiui įtikėjusiui komunistu, prabudęs paskambinau ir paprašiau, kad mano pasakojimą užrašytų. Mat jis geba neblogai dėstyti savo mintis. Jo bėda tik tame, kad viską daro labai lėtai. Kol jis ką nors „išgimdo“ tenka ilgai laukti. Nors pasakiau ką rašyti, tačiau to darbo imuosi pats, nes žinau, kad neturiu kantrybės laukti.

Mane nustebino, kai kurių krikščionių karingumas. Daugeliui pažįstami gerbiami vienuolės Nijolės Sadūnaitės, kunigo Jono Varkalos, Alfonso Svarinsko, „Tėvo“ Stanislovo..., popiežių vardai ir veidai.

Neseniai vienoje Garliavos bylos-žudikės byloje, nagrinėjant ją LR Aukščiausioje teisme, Nijolė Sadūnaitė atskatinėjo į žurnalistų klausimus. Leidinio „Laisvas laikraštis“ Lietuvai vyr. redaktorius A.Drižius, kaip ir kiti žurnalistai jai uždavė ne vie-

ną klausimą. Vienas iš jų buvo, kodėl toks teisingumo jausmo praradimas-nuosmukis pas tuos, kurie vykdo teisingumą arba tuos, kurie save laiko Dievo tarnais. Nijolė aiškino, kad dvasinio nuosmukio rezultatas, tai 50-ies metų sovietinė okupacija. Ji teigė, kad per tą laikotarpį lietuviai apnuodyti velnio dvasia. Tas pats ir teismuose, valdžios sprendimuose... Visa tai, be abejo teisinga.

Tačiau, nepaisant to, kodėl ta pati arši kovotoja Nijolė neatsigręžia į kūrinių pradžią. Nuodėmė atsirado žemėje nuo pat pirmo žmogaus Adomo ir Ievos sukūrimo. Vėliau velnias pasipriešino pačiam Dievui danguje. Jis išmestas su jo visais šalininkais į žemę. Tuomet dar nebuvo Tarybų Sąjungos ir okupacijos, apie kurią porino vienuolė.

Keista ir tai, ar ta pati N.Sadūnaitė, A.Svarinskas, J.Varkala, Tėvas Stanislovas, popiežiai... netarnauja tam pačiam velniui? Jie garbina, ir rožančius barškina, meldamiesi Marijai, lenkiasi skulptūroms, neša prie jų gėlių, degina žvakutes, atiduoda pagarbą medžio ir betono liejiniams, paveikslams... Juos puošia karūno-

Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite

mis, apkaišo aukso, sidabro dirbiniais. Dievas tai daryti draudžia. Mozė, paklusdamas Dievo įsakymams, net aukso veršį sunaikino. O ką šie „artistai“ daro?

Kunigas Jonas Varkala, šio pasaulio kunigaikščiui (velniui) tarnavęs 32 metus suprato, kad Bažnyčioje Kristaus nėra. Pasitraukė iš jos. Visiškai teisingai pasielgė, nes Dievas negyvena rankų darbo pastatuose, prifarširuotuose paveikslų, skulptūrų... Jis jūsų širdyse!

Palikęs bažnyčią atvyko į Klonio gatvę, kur vyko pedofilijos skandalas. Ką jis čia veikė? Vos per vartelius žengiant, aplankyti savo dukrą Laimai Stankūnaitei, jis su minia užtraukdavo giesmę Marijai. Vėliau pasirodė ir Marijos skulptūra. Ten vėl prašė jos užtarimo. Netgi tam pačiam gipso liejiniui vadinamai „Marija“ rėmus teptuku dažė nuskriausta pedofilų mergaitė Deimantė. Aš visa tai stebėjau interneto ekrane ir buvau pašiurpęs. Tai, tarsi priminė, kad ji dažo sau karstą.

Negana to, kitas ištikimas šio pasaulio kunigaikščio tarnas, Alfonso Svarinskas Deimantei padovanojo mels-tis rožančių. Mane pašiurpino jo ta dovana. Tai daugiažodžiavimas tai pačiai Marijai. Biblijoje užrašyta: „nedaugiažodžiaukite, kaip pagony“.

Svajūnas vykdo Dievo įsakymą, naikindamas garbinamus stabus

Gėda ir nemalonė kris ant jų visų; stabų dirbėjai prašus nemalonėje.“ (Iz 45,16)

◀ Visi tie jų veiksmai mane baugino: maldos, paveikslai, skulptūros, teatras po atviru dangumi, užpirkinėjamos mišios, politikierių sąrašai, intrigos... Ne gana to, įsiveržiant piktosios dvasios apsėstųjų armijai su antstole Sonata Vaicekauskiene priešakyje, teritorija buvo apstatyta ne tik skulptūromis, paveikslais su „pacukų“, „Kristaus“, „Marijos“ ir kitų „šventųjų“ atvaizdais, vėliavomis, bet nusėta rožančiais ir škapleriais.

Iki to „pagromo“ betarpiškai įvykius stebėjau dalyvaudamas Klonio gatvėje, ten budėdamas, nakvodamas, kad nebūtų pagrobta mergaitė. Įsiveržiant 240 „plėšikų“ armijai, manęs nebuvo. Apsėstas piktojo dvasia brolis Giedrius, sužinojęs, kad gali vykti mergaitės pagrobimo šturmas, ragino mane vykti į Klonio gatvę. Dievo Šventoji Dvasia man to daryti neleido. Aš Giedriaus įkalbinėjimų atsisakiau. Tąkart Klonio gatvės privačioje valdoje buvo uždegta žalia šviesa išibrovėliams. Dievas visa tai matė ir labai liūdėjo, kad žmonės nesuvokia, ką daro. Neapsakomas liūdesys apėmė mane. Dievas liūdėjo ir tada, kai Jo Sūnus buvo nukryžiuojamas ant kryžiaus. Kristus tuomet ištarė žodžius ir prašė Tėvo: „Atleisk jiems Viešpatie, jie nežino, ką daro“.

Tas pats vyko ir Klonio gatvėje. Kai kurie iki šiol nežino, ką daro. Ši byla ir įvykiai sunkiai skinasi kelią į pergalę, nors įvykiai su dideliais praradimais, po truputį keičiasi. Net teisėjas Audrius Cininas, kuris tarnavo velniui, jau prabilo kitu balsu, pateisindamas įkalintą Neringą. Jis ją paleido ir tarsi atliko išpažintį žmonių akyse. Aišku viena, kad tokie apsimestiniai chameleonų atsivertimai bus įvertinti Vienintelio Teisėjo. Tai

parodys laikas. Neringa, kuri anksčiau man patarė, kad Dievo Žodį ir „makaronus kabinčiau“ jaunimui, dabar pati yra uoli Dievo garbintoja ir gilina į Jo tiesas.

Neringos mama Laimutė nustojo garbinti Mariją, eiti į katalikų bažnyčią, klausė Dievo Žodžio namuose. Jos dėmesys negalėjo būti stiprus, nes priešingos stovyklos atstovai pastoviai kaišiojo pagalius į ratus. Maldų metu pasigirdavo telefonų skambučiai, atsilankydavo draugai ir pažįstami reklamai ar parodyti savo „nuoširdumą ir meilę“. Pakvietus juos namų sąlygomis garbinti Dievą malda, dalyvauti vykstančioje konferencijoje, tuo prisidedant išsekintai šeimai, jie to vengė.

Tačiau su malonumu rasdavo laiko ir prisėsdavo kavos puodeliui. Laimutė, konferencijų metu buvo įsitempusi, vis dairydavosi į vartelius ar neateina koks svečias. Pamačius ateinančius, palikdavo maldas ir šlovę Dievui, bėgdavo jų pasitikti, kad neišsižeistų. Biblijoje parašyta: „Kai meldiesi, eik į savo kambarėlį ir, užsimerkęs duris, melskis savo Tėvui, kuris yra slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins viešai“. (Mt 6,6) Visa tai, kad netrukdytų pašaliniai asmenys.

Marija būdama gyva jokių stebuklų nėra padariusi. Netgi Kanos vestuvėse prašė savo sūnaus Kristaus, kad parūpintų gėrimo. Svečiai jo pritrūko. Jis vandenį pavertė šviežių vaisių vynu (sultimis). Šiandien keista, kad Marija, vietoje Kristaus, liko tarpininke, suteikia malones... Ji garbinama ir meldžiamasi jai. Kai kurie maldininkai prašo iš „šventųjų“, paveikslų, skulptūrų, popiežių... malonių. Laikinai velnias apgaudinėja juos, suteikia ir išpildo norus. Vėliau pra-

Popiežius ir tikinčiųjų minios meldžiasi nebyliai betono ar medžio skulptūrai. Nepadės.

žudo. Tai šėtono klaidinimai. Parašyta:

„Vienas yra Dievas ir vienas Dievo žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus, kuris atidavė save kaip išpirką už visus, pateikdamas liudijimą nustatytu laiku. Tam aš esu paskirtasis šauklis ir apaštalas, – sakau tiesą, nemeluojau, – tikėjimo ir tiesos mokytojas pagonims“. (1Tim2 5-7)

Popiežius irgi pasivadinęs tarpininku. Pamaldžios bobutės, tarsi saldainių gaudamos, jo laukia, jį garbina, neša aukas. Šie savo ruožtu jas apgaudinėja ir prievartauja jų anūkus (pedofilijos skandalai).

Parašyta: „Ką tautos tiki – gryna

apgaulė, nes stabai – tik rąstgalys iš miško medžio, išskobtas meistro skaptuku, auksu ar sidabru papuoštas. Prikaltas plaktuku ir vinimis, kad nepargriūtų. It pakūščių baidyklė melionų darže, – kalbėti jie negali.

Juos reikia nešioti, – mat patys nepaeina. Nebijokite jų, nes jie negali nei žalos padaryti, nei naudos atnešti. Tokio kaip tu, **VIEŠPATIE**, kito nėra! Didingas tu, didinga tavojo vardo galybė! Kas gali tavęs nebijoti, tautų Karaliau? Tai pridera tau, nes tarp visų išminčių tautose, visų tautų valdose, tokio kaip tu kito nėra! Visi jie kaip vienas yra be žado ir be jausmo, – taigi ką gali jie išmokti iš medinių stabų?“ (Jer 10)

Rekvizitai:

AB „Swedbank“ a/s LT517300010076812371

Labdaros-paramos fondas „Biblijos studijos“.

Šį leidinį galite įsigyti susisiekę su kūrybine grupe.

Jis platinamas nemokamai iš jūsų gautų aukų.

Kiek verta TIESA, sužinosite pagal išleistą tiražą (10 000 egz.)

Kūrybinė grupė: vyr. redaktorius **Alvydas Veberis**

Adresas: Radvilų g.9, Staniūnai, Velžio apyl., Panevėžio raj. LT-38120 Lietuva

el. paštas: aveberi@gmail.com tel. 8 659 68010; www.tiesoskariai.lt

Kūrybinės grupės nuomonė nebūtinai sutampa su autorių pažiūromis.

Šį leidinį „TIESOS ŠAUKLIAI“ platinkite savo nuožiūra.

Kūrybinės grupės vardu, telydi jus **RAMYBĖ, MEILĖ, DIEVO PALAIMA.**